

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона садржан је у члану 97. став 1. тачка 13. Устава Републике Србије, по коме Република Србија уређује и обезбеђује, поред осталог, режим и безбедност у свим врстама саобраћаја.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА И ЦИЉЕВИ КОЈИ СЕ ОСТВАРУЈУ

Област ваздушног саобраћаја у Републици Србији уређена је Законом о ваздушном саобраћају („Службени гласник РС”, бр. 73/10, 57/11, 93/12, 45/15 и 66/15-др.закон), који је створио претпоставку за хармонизацију националног законодавства с прописима Европске уније, што представља један од приоритета у оквиру процеса приступања Европској унији.

Основни разлози за доношење Закона о управљању аеродромима као посебног закона, јесте стварање услова за давање аеродрома у концесију у смислу одредаба Закона о јавно-приватном партнерству и концесијама („Службени гласник РС”, бр. 88/11 и 15/16).

Према прогнозама релевантних ваздухопловних организација надлежних за домаћи и међународни ваздушни саобраћај очекивана је експанзија у области ваздушног саобраћаја у земљи и региону у наредном периоду, те је неопходно благовремено припремити финансијски оквир за обезбеђивање средстава за њихову реализацију.

Доношењем овог закона ствара се могућност да и концесија буде један од могућих начина обезбеђивања средстава за развој односно комерцијализацију аеродрома у Републици Србији.

Имајући у виду да се одредбе Закона о јавно-приватном партнерству и концесијама у овом тренутку не могу применити на аеродроме који се користе за јавни авио саобраћај у Републици Србији, због непостојања прецизних законских одредби којима се дефинише појам делатности управљања аеродромима, нужности проглашења делатности управљања аеродромима као делатности од општег интереса, као и различите власничке структуре на аеродромима који се користе за јавни авио саобраћај, неопходно је донети овај закон у циљу њиховог ефикаснијег комерцијалног коришћења.

Током припреме Нацрта закона, уочено је да је потребно детаљније уредити одређена питања у вези са аеродромима, с обзиром да та питања нису регулисана у Глави VI Закона о ваздушном саобраћају, којом је утврђен општи оквир за безбедно и обезбеђено коришћење аеродрома у складу са европским прописима и међународним ваздухопловним стандардима.

Овим законом је створен правни основ за дефинисање делатности управљања аеродромима, као делатности од општег интереса, у смислу одредаба Закона о јавно-

приватном партнерству и концесијама, као предмета концесије на аеродромима и проглашена делатност управљања аеродромима као делатност од општег интереса.

Такође и друга питања која нису уређена законом којим се уређује ваздушни саобраћај, решена су доношењем овог закона, пре свега права и обавезе даваоца концесије и концесионара, услове за експропријацију земљишта за потребе аеродрома, мере којима се обезбеђују услови за континуирано и несметано обављање делатности управљања аеродромом, утврђен јавни интерес за експропријацију ради изградње аеродрома и пратећих објеката, уређаја и инсталација намењених за потребе ваздушног саобраћаја и пружање комерцијалних услуга у ваздушном саобраћају, имајући у виду специфичности ситуације на аеродромима, пре свега, обезбеђивање оптималног коришћења, развоја, обнове и одржавања аеродромске инфраструктуре, на начин који омогућава да се полетање, слетање и кретање ваздухоплова, пружање аеродромских услуга и услуга земаљског опслуживања обавља у складу са прописима о безбедности и обезбеђивању на аеродромском комплексу.

Овим законом уведена је категорија аеродромског комплекса која обухвата подручје аеродрома и земљишта потребног за развој аеродрома.

У складу са наведеним, настала је потреба да се на једном месту, на посебан начин уреди више питања од значаја за давање концесије сходно одредбама, Закона о јавно-приватном партнерству, Закона о ваздушном саобраћају и Закона о експропријацији и другим прописима.

Доношење овог закона је усклађено са Нацртом закона о изменама и допунама Закона о јавно-приватном партнерству и концесијама, који ће се процесуирати заједно са овим законом.

Не постоје друге могућности за решавање наведених питања и за уређивање ове области, изузев доношења овог закона.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА ЗАКОНА

Чланом 1. прописују се услови и начин обављања делатности управљања аеродромом, развој аеродромске инфраструктуре, пружање аеродромских услуга за потребе ваздушног саобраћаја, изградња унутар аеродромског комплекса и заштитног појаса око аеродромског комплекса, одређују се мере заштите аеродромског комплекса и заштитног појаса око аеродромског комплекса; утврђује јавни интерес за експропријацију, административни пренос и непотпуну експропријацију непокретности ради изградње аеродрома на које се примењује овај закон; уређује начин доношења и спровођења Стратегије развоја аеродрома; као и поједина питања специфична за давање концесије за аеродроме и друга питања од значаја за развој, унапређивање коришћења и управљања

аеродромима. На сва питања која нису уређена овим законом прописана је сходна примена одговарајућих прописа.

Члан 2. утврђује на које се аеродроме овај закон примењује у зависности од права својине на аеродрому, као и поседовања сертификата аеродрома односно дозволе за коришћење аеродрома.

Чланом 3. утврђује се значење израза и појмова у овом закону.

Чланом 4. уређује се појам и садржина управљања аеродромом као делатност која обухвата стратегијско, организационо и финансијско планирање, трансфер технологије, планирање у вези са људским ресурсима, организацијом рада и спровођењем контроле ради успостављања и координације рада аеродромских служби, стварање услова за услуге које на аеродрому пружа искључиво оператер аеродрома и координације осталих услуга које се пружају на аеродрому од стране различитих пружалаца услуга и проглашава се управљање аеродромом као делатност од општег интереса.

Чланом 5. одређује се ко може да обавља делатност управљања аеродромом и начин поверавања обављања делатности.

Чланом 6. утврђује се када јавно предузеће, друштво капитала и предузетник који поседују сертификат аеродрома односно дозволу за коришћење аеродрома (оператер аеродрома) може да отпочне обављање делатности управљања аеродромом, као и услове које оператер мора да испуњава за коришћења аеродрома, како би се ваздушни саобраћај обављао безбедно и обезбеђивано.

Чланом 7. прописују се обавезе оператера аеродрома да делатност управљања аеродромом обавља на начин којим се обезбеђује трајно, непрекидно и квалитетно одржавање и заштита аеродромске инфраструктуре, несметано и безбедно коришћење аеродромске инфраструктуре, да испуњава све друге услове како би се ваздушни саобраћај одвијао безбедно и обезбеђивано, да се стара о заштити животне средине, одређује и обезбеђује мере заштите унутар комплекса аеродрома, као и да испуњава остале обавезе у складу са законом којим се уређује ваздушни саобраћај.

Чланом 8. прописују се овлашћења оснивача, односно већинског власника оператера аеродрома којима ће се обезбедити услови за континуирано и несметано обављање делатности управљања аеродромом, а нарочито предузимање мера у случају отклањања поремећаја у обављању делатности управљања аеродромом.

Чланом 9. утврђено је да су изградња и развој аеродромског комплекса и аеродромске инфраструктуре у јавном интересу. Прописују се услови који морају да буду испуњени за изградњу објеката унутар аеродромског комплекса и у заштитном појасу око аеродромског комплекса.

Чланом 10. утврђује шта обухвата заштитни појас око аеродромског комплекса што представља зону контролисане изградње.

Чланом 11. утврђује се јавни интерес за експропријацију, административни пренос и непотпуну експропријацију непокретности ради изградње аеродрома и пратећих објеката чија је изградња или измештање у вези са изградњом тог аеродрома.

Чланом 12. прописује се ко може бити корисник експропријације, административног преноса и непотпуне експропријације ради изградње аеродрома, односно изградње објеката у зони аеродрома и у заштитном појасу поред зоне аеродрома.

Чланом 13. утврђује се коме се подноси предлог за експропријацију у зони аеродрома и заштитном појасу око аеродромског комплекса.

Чланом 14. утврђује се трајање јавног интереса за експропријацију, административни пренос и непотпуну експропријацију непокретности ради изградње аеродрома и пратећих објеката.

Чланом 15. прописује се обезбеђивање средстава за финансирање изградње аеродромског комплекса.

Чланом 16. прописује се доношење Стратегије развоја аеродрома у Републици Србији коју доноси Влада, на предлог министарства надлежног за послове саобраћаја ради обезбеђивања услова за дугорочни развој и унапређења аеродрома у Републици Србији.

Члан 17. прописује да Влада може да оснује привредно друштво које обавља развојне и оперативне послове у вези са реализацијом усвојене Стратегије и које се састоји од подстицања и усмеравања развоја аеродрома на подручју Републике Србије.

Чланом 18. прописује се шта може бити предмет концесије у смислу овог закона, као и могућност да предмет концесије обухвати све или поједине активности прописане чланом 4. овог закона.

Чланом 19. прописује се дужност даваоца концесије да у случају давања концесије за управљање аеродромом, пренос сертификата и дозволе за коришћење аеродрома обави по хитном поступку.

Чланом 20. утврђује се садржина уговора о концесији за управљање аеродромом, права и обавезе даваоца концесије и концесионара.

Чланом 21. прописује се обавеза усклађивања оснивачких аката са одредбама овог закона и утврђују се рокови за доношење тих аката.

Члан 22. прописују се рокови за доношење подзаконских аката.

Чланом 23. прописује се ступање на снагу и објављивање овог закона у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити средства у Буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлаже се доношење овог закона по хитном поступку у складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС“, број 20/12-пречишћен текст).

Одредбе Закона о јавно-приватном партнерству и концесијама се у овом тренутку не могу применити на аеродроме који се користе за јавни авио саобраћај у Републици Србији због непостојања делатности од општег интереса у области ваздушног саобраћаја.

Овим законом је створен правни основ за дефинисање делатности управљања аеродромима, као делатности од општег интереса, у смислу одредаба Закона о јавно-приватном партнерству и концесијама, као предмета концесије на аеродромима и истовремено проглашена делатност управљања аеродромима као делатност од општег интереса.

Доношење овог закона је усклађено са Нацртом Закона о изменама и допунама Закона о јавно-приватном партнерству и концесијама, који ће се истовремено процесуирати са овим законом.